

Pesta 14/26 maiu.

Va esf dominec'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 20.

Anulu VIII, — 1872.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Ionu Heliade Radulescu.

Inmormentarea marelui nostru Heliade, precum anunciarămu in numerulu trecut — dupa o scire primita chiar in momentul candu fói'a nóstra erá deja sub tipariu — s'a facutu in 30 aprile st. v. la 12 óre in Bucuresci.

Capital'a erá in doliu, si — inca inainte de ór'a precisata pentru actulu funebralu — unu publicu imensu undulà pe tóte stradele din apropiare. Acolo se aflau ministri actuali, apoi ddnii Cogalniceanu, Ionu Brateanu, profesorii de la universitate, alti profesori, diregatori, diferite cluburi politice, jurnalisti, comercianti si alti.

Cei mai betrani dintre companiile vietii repausatului duceau panglicele carului funebralu; colegii sei din locotenenti'a domnésca (1848) generalii Golescu si Tell portau panglicele tricolore de la capu, colegii sei din corpulu profesoralu si alu presei dd. Poenaru si Cesaru Boliacu portau panglicele de la picióre.

Palatulu academiei, pe unde trecea conductulu nu mai avea nici o ferésta góla, tóte erau indesuite de spectatori. Calea Mogosióici asemenea deschisese tóte ferestile sale pentru a protege sant'a aspiratiune a secului femeiescu, — ér afara pe strade imens'a poporatiune se

insírá fara inceputu si fara fine omu langa omu. Precum dîse profesorulu Costa-Foru: „Numai mortii si copíi din fasie lipseau la acésta serbatóre.“

Dóue bande militare, unu coru de elevi, acompaniau suspinele multímii.

Cortegiulu se oprí la academiá, teatru si biseric'a Mavrogheni. In fati'a academiei dlu profesorulu Cernatescu pronunçiá unu scurtu cuventu de despartíre eterna.

Apoi la biseric'a Mavrogheni, terminandu-se serviciulu divinulu dnii Urechia, Hasdeu si Esarcu si-facura onóre a fi intreprietii simtieminteloru condolentiloru.

Noi reproducemu aice discursulu dlui Hasdeu, rostitu in numele presei romane:

„Domniloru! . . . nu . . . fratiloru! Déca nu in viéti'a de tóte dílele, candu ne domnimu mereu, si domnindu-ne mereu ne certâmu fara mila unii cu alti; déca nu in viéti'a de tóte dílele, celu pucinu ací, in faci'a morminteloru, suntemu frati, numai frati, si ca frati amu venit'u a plange pe tierin'a unui parinte.

Parinte! De dóue-dieci de ani Romani'a intréga, de la o margine pana la cealalta, numesce pe Heliade „parinte alu literaturei ro-

manii. Éta acele: „Provinciile romane (1856) si cestiunea Principatelor - dunarene inaintea Europei (1858)“ de Ubcini. — „Romanii“ de Edgar Quinet (alu 6-lea volumu din operile sale complete.) — „Légende de miédia-nópte“ (provinciile dunarene) de Michelet. — „Istori'a politica si sociala a provinciilor dunarene“ de Elias Régnault (1853). — „Roman' a séu istori'a, limb'a, literatur'a, ortografi'a si statistica a Romanilor“ de Vaillant. — „Transilvani'a si locuitorii ei“ de Girando. — „Istori'a turburariloru Moldovei“ de Jean Baret. — „Eroii Romaniei si Romanii si Papalitatea“ (in italianesce) de dna Dora D'Istria.“

= (*Piesa musicala.*) La Bucuresci in editur'a tipografului-editoru Ioanu Weiss a aparutu: „Dorerea-mi este mare“, valsu briliantu pentru piano-forte. Pretiulu 2 lei noi.

= (*Fóia nóua*) a aparutu la Bucuresci sub titlulu: „Arhiva rurala“, fóia sciintifica, agricola, industrială, comercială si literaria, apare odata pe septemana sub redactiunea domnului Demetriu N. Preda.

= (*Catechismu.*) La Bucuresci a aparutu urmatoriulu opu: „Catechismulu romanu si crescinu“, de S. Pretiulu 30 de bani.

= (*Anunciu.*) A esitu de sub tipariu: „Procedur'a cartii funduarie“ de Grig. Tamás Miculescu, comisariu reg. ca supraveghiatoriu la cartile funduarie. Se póte procurá de la autorulu in Brasiovu. Pretiulu e 1 fl. 60 cr.

Din strainetate.

‡ (*Unu soldatu de 11 ani.*) „Diuariulu de Bromberg“ scrie urmatóriele: Aici bate la ochi unu copilu de 13 ani alu caruia peptu e decoratu cu medali'a de resbelu destinata pentru combatanti. Elu e fiulu unui lemnaru. Candu se incepú resbelulu contra Franciei, parasi de odata cas'a paterna si se alipi de trupele ce mergeau la locul de lupta si cari erau de reserva din regimentulu 21 de infanteria. Pana la Bingerbrück a sciutu a se sustrage de sub ochii functionariloru calei ferate. Aici inse a fostu observatu si trebuia sé se întórca in deretru. Dar soldaiii carora elu li-a facutu óre-care servicii, pentru iubirea ce li-a inspiratu, au rogatu pe capitanu de a-lu primí langa elu. Elu dar a ramasu, si imbracandu costumulu militaru, a devenitu feciorulu capitanului si a mersu in Francia, unde a luat si elu parte la bucuriele si suferintiele companiei, ce insotia, a participatu la luptele acesteia, a fostu mai tardiu si in Dijon; de aici inse a fostu transmisu pontru cátu-va timpu cu rezervistii in patria. Imperatulu, dandu-i medali'a de resbelu, l'a asiediatu, ordonandu ca sé fia primitu in scól'a de oficiieri din Potsdam, pentru care distinctiune copilulu e fórte mandru. Parintii lui la inceputu nu sciau ce s'a facutu Otto alu loru de 11 ani, si din acésta cauza erau fórte tulburati si ingrigiti, acum inse, cu primirea lui in scól'a de oficiieri sunt pe deplinu linisciti.

Gâcitura de siacu

de Silvia Moldovanu.

de	ce	pi-	ver-	o-	ri-	cu	chiu
co-	pe-	re	riu-	la	ti-	in	nu.
A	fe	ti	ta	gu-	I,	o-	ro-
ne-	tu	tata	ta	lui	na-	Dra-	te
st-	fa-	In	tea-	C.	a-	se	in
vediu	frun-	i-	co-	ador	gescu	ci-	pe
nu	o-	tia,	te-	tit-	fe-	re	Can-
pe	am	Ce-	re	mo-	du	am	ri-

Se póte deslegá dupa saritul calcului.

Deslegarea gâciturei numerice din nr. 16 :

„Christosu a inviatu!“

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Elena Crisanu, Veronica Bochisui, Iuliana Dembianu, si de la domnii: B. S. Podóba, Ioanu T. Neesia, Demetriu M. Iosofu, Ioanu Calocianu, Sofronie Avramescu.

Deslegarea gâciturei din nr. 15 ni-a mai sositu de la dómnele si domnisiórele: Lucia Patitia, Iuliana Popu, Nina Popescu, Cornelia Ardeleanu, Luisa Ille, si de la dnii: Sofronie Avramescu, Demetriu Besianu, Ioanu T. Neesia, Dimitrie Oprescu.

Post'a Redactiunii.

Una revedere neasceptata. Nu se póte publicá. Cólele reclamate se l. am' tu.

Oradea-mare. Gâcitur'a de siacu, ocupandu pré multu locu, nu se póte publicá. Alt'a mai mica bucurosu.

Suplementu: *Novele de Iosifu Vulcanu, tom. I. cóva IX.*

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a 1872. Piati'a Pesciloru, Nr. 9.